

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

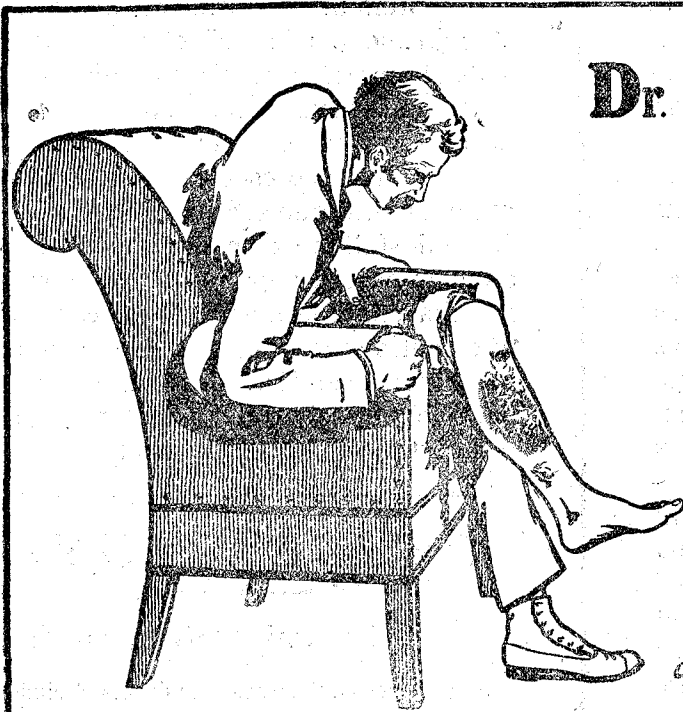
ESPANYA, trimestre. . . . . 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Dr. LUIS COMAS BACH
ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la úlcera (localización, extensión, complicaciones) y particularidades del paciente.

de 11 a 12 **VILLARROEL 3-1º** **BARCELONA**
(PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, combustible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: **JOSEP GESA, S. Ramón.**

CARDEDEU

LA INTERPELACIÓ DEL SR. PLAJA

Rectificació.

El Sr. **PLAJA**: Al començar su discursu, eloquentísimu como suyu, el Sr. Ministru de la Gobernación, decía que era muy distinta la situación en que él se movía de aquella en que me movía yo en estos escaños, y tenía muchísima razón. Yo lo comprendo, y por eso compadezco a S. S., porque sé las grandes dificultades con que ha de luchar para defender un pleito imposible. Pero poco después, cuando S. S. defendía con toda libertad la conveniencia y hasta la licitud de la prostitución y del juego, creí que desde ese banco se tenía más libertad que desde aquí. (El Sr. Ministro de la Gobernación: ¿Cómo?) Digo que cuando he visto que S. S. defendía con toda libertad la licitud y la conveniencia de la prostitución y del juego... (Rumores en la mayoría.) Lo ha dicho: que era inevitable, que no se podía poner remedio, que había que transigir (Continúan los rumores), atenuantes que indudablemente venían a defender la licitud. (Fuertes rumores en la mayoría.)

No hay, Sr. Ministro, distinción entre hechos y apreciaciones; lo que hay es que tenemos una distinta apreciación del mismo hecho, y quizá tampoco sea eso, en realidad, porque a mí me consta que en la Dirección general de Seguridad se tiene conocimiento perfecto, completo, de lo que pasa

en Barcelona, y conociéndolo la Dirección de Seguridad, S. S. debe tener los mismos informes y ha de conocer los hechos de la misma manera que los conozco yo.

Es más; ¿es que no está el Gobierno en íntimo contacto con los órganos de la opinión en Barcelona? ¿Es que no llega aquí la Prensa de Barcelona? ¿Es que en conversaciones particulares no nos hemos producido hace tiempo todos los Diputados en los mismos términos?

No puede decir el Sr. Ministro de la Gobernación que tiene que informarse y que desconoce el problema, porque el problema debe conocerlo S. S.; creo más; que lo conoce y que lucha con grandes dificultades para defender al señor gobernador de Barcelona, a quién ni el Sr. Marqués de Camps ni yo hemos atacado ni hemos mentado su nombre ni una sola vez; nos hemos referido a la acción gubernativa, y la acción gubernativa es impersonal, porque detrás de ella puede haber, no solo la persona del Sr. Suárez Inclán, sino otros que también tienen responsabilidad en esa acción.

Yo creo que el gobernador, si quisiera, y el jefe de Policía (es decir, todos esos organismos que constituyen la acción gubernativa en Barcelona) podrían reprimir; como han podido hacerlo en otras ocasiones, esas externas manifestaciones del vicio. Eso se ha echo en épocas anteriores; eso se podría hacer en la época actual, y al no hacerlo, es indudable que incurren en responsabilidad los encargados de remediar ese estado de cosas.

Respecto a la actuación general del Sr. Suárez Inclán en Barcelona, he rehuído yo tratarla; es más,

creo que no es ocasión de tratarla; pero eso no quiere decir que en otro momento no traigamos este asunto a la Cámara. Su señoría ha creído muy acertado la actuación de ese señor gobernador; nosotros, por el contrario, creemos que ha sido un rosario de fracasos, porque, incluso en la resolución del problema del pan, a que S. S. se refería, cuando hablemos detenidamente de ello verá la Cámara que no ha sido un éxito, como no lo ha sido tampoco su intervención en las huelgas, como no fué un acierto su resolución de suspender la rúa en la época de Carnaval, como no han sido acertadas una porción de resoluciones que trataremos otro día si conviene.

Creo el Sr. Ministro de la Gobernación que el cargo que hoy formulé no es una apreciación de esta minoría; que es un hecho conocido por todo el mundo en Barcelona; un hecho que nosotros hemos comprobado, incluso yendo acompañados de notarios. No se puede atenuar; hay que reconocer el hecho y hay que enmendarlo.

Yo no quiero abrumar al Gobierno ni quiero causar asombro a la Cámara leyendo los datos que aquí tengo a disposición de los Sres. Diputados; son datos abrumadores: hay una calle en Barcelona, una sola calle, en la que existen veinte casas de juego. (Rumores.) Su señoría, Sr. Ministro, ha citado dos ó tres Centros de Barcelona donde no se juega, y realmente S. S. debe conocer el estado de Barcelona, porque ha citado los únicos donde no se juega. (El Sr. Ministro de la Gobernación: No hay más que tres más. El Sr. Rusiñol: Centenas. ¡Qué mal informado está S. S. Ahora lo

comprendo todo.—*Risas.*) Tiene razón de sobra el Sr. Rusñol; ahora nos lo explicamos todo.

Si S. S. quedaba satisfecho sabiendo que se jugaba en esos Circulos y creía que, por esa razón, no había juego en Barcelona, demuestra S. S. un desconocimiento grande de lo que es Barcelona. No me extraña que crea que allí no se juega, cuando allí se juega en proporción alarmante.

El Sr. PLAJA: Habrán observado los Sres. Diputados y el Sr. Ministro de la Gobernación, que lo mismo el Sr. Marqués de Camps en la tarde de ayer que yo hoy, hemos procurado descartar la personalidad del Sr. Suárez Inclán; y no lo hemos hecho porque no creamos que le incumbe alguna parte de responsabilidad, puesto que, cuando menos, la tiene ó por ineptitud ó por negligencia; lo hemos hecho porque perseguimos una finalidad práctica en este debate, y esa finalidad no es otra sino recabar del Gobierno medidas que pongan término a esa vergüenza que ocurre en Barcelona, y cómo para alcanzar eso no nos hacia falta alguna hablar del señor gobernador de Barcelona, no nos hemos referido en absoluto a él. Tan es así que como término de este debate, yo me permito hacer concreta, sucintamente, la siguiente pregunta al Gobierno.

¿Está dispuesto a utilizar todos los resortes, todos los medios de gobierno que son necesarios y que comúnmente se emplean en estos casos, para reprimir, para contener la prostitución y el juego, como se ha hecho en épocas anteriores? (El Sr. Ministro de la Gobernación: Pero eso, ¿quién duda que el Gobierno lo ha de hacer? No se puede preguntar al Gobierno una cosa de esa clase.)

Pues tomamos nota de ello, y dentro de pocos días, así como hoy, con dolor de mi alma he venido, no a acusar, pero sí a hacer patente ante la Cámara este escándalo de Barcelona, tendré muchísimo gusto, me complaceré, en felicitar al Gobierno.

El Sr. PLAJA: No es eso, Sr. Ministro de la Gobernación. En épocas anteriores, sin ir más lejos en la época de mando del Sr. Andrade, se reprimió la prostitución y el juego, dejándolos relegados a sus antros, se evitó su exteriorización y contagio. Yo no se cual sería el procedimiento que utilizara el Sr. Andrade, pero declaro que fué eficaz. (El Sr. Andrade: El de abrir ostras.—*Risas.*) Yo ruego al Gobierno que imponga al señor gobernador de Barcelona el criterio que observó el Sr. Andrade para llegar a ese resultado.

NOTA BIBLIOGRÁFICA

Ha publicat el jove Lluís Busquets i Borrell una novel·la titulada «Suicidiol», i unes impressions continuades en el mateix volum, que va precedit d'una portada adequada al text, deguda al dibuixant D. Josep Diamant.

Revela el treball del Sr. Busquets una innegable predisposició, molt propia de tots els que inicien la seva carrera literaria, i es la de recarregar d'elements anecdòtics la seva obra. En la de'n Busquets, fugint sens dupte del perill de que pugués semblar poc interessant la narració, s'acumulan i agombolan contrarietats per a el protagonista, i contraposicions de caràcter dels personatges que mancan sovint, de personalitat a

forsa de descriurels amb línies massa inflexibles.

Te aptituds per a la novel·la el Sr. Busquets, i si alguna cosa perjudica la seva obra no es precisament la espontaneïtat, sinó per el contrari una subjecció extremada als motllos ajens, no solament en quant al fons de la narració, que's ressent de la mania pessimista i fatalista d'altres escriptors, com també de la propensió al aspecte sensual de la vida de relació, sino també en quant a les expressions que recordan massa sovint, frases propies de la literatura periodística, poc emocionants ja que per la seva diària repetició han pres carta de vulgaritat.

Altres manifestació d'aqueixa falta de espontaneïtat, prevé de la manca de familiarització amb la llengua castellana, en que ve escrita l'obra. A través de la frase si veu la tortura del autor al traduir son propi pensament, que no arriba a revestirse de la fàcil i alada forma dels bons literats castellans.

Te, en canvi descripcions encertades, pero de las que caldría expurgar retalls que, per ser com vistos massa propers, treuen proporcionalitat al conjunt de les descripcions, que havent de ser com son analítiques, per llei literaria del genre novelesc, fan en la descripció que podríem dirne panoràmica, el mateix efecte que causarien detalls maniaturistes en una pintura de *grans* pincellades,

Una inexperiencia del autor, que fa autobiogràfica (en la forma s'enten) una novel·la que acaba amb el suïcidi del propi narrador, l'obliga en l'epíleg, subsegüent al suïcidi, a parlar com d'una tercera persona, sent així que fins aquell moment ha parlat de si mateix.

En resúm, l'obra del Sr. Busquets, i principalment els comentaris que ha motivat, poden ser per ell, un estimul per a futures noveles, en les que trionfará de una manera mes complerta, si quant haigi concebut la propia idea sap i vol sortirse dels prejudicis pessimistes i eròtics i de les frases ja sancionades, o sigui quant vulgui ser en els seus treballs ell mateix, sens supeditarse a les concepcions i modismes ajens, utilitats moltes vegades amb el sol desitj de posarse d'acort amb modes literaries de curta durada pero molt a propòsit per a cautivar als que s'inician en el bell escriurer.

E. S. E.

L'Exposició dels treballs de l'Escola Nacional de nois.

Previament invitats per D. Roc Grané, Mestre Director de l'Escola Nacional de nois intalada al carrer de la Riera, varem visitar l'exposició dels treballs fets per els alumnes de dita Escola.

Hi havían exposats tota classe de treballs escolars, desde'l mes petit al mes gran dels alumnes.

Varem tenir ocasió d'admirar els treballs de Geografia, presentats en Mapas terrestres i estelars. Mapas gráfics de l'Historia d'Espanya, desde'l temps iberic hasta la data, o sia uns verdaers plànols de la situació d'Espanya en el transcurs de segles i mes segles, sent

una verdadera prova de que'ls alumnes coneixen be la Geografia a han estudiat atentament l'Historia d'Espanya.

També veijerem moltíssims treballs de Geometria i Aritmética que son dignes de tot elogi, sobre tot lo que afecta a comptabilitat.

Al mateix temps varem observar practicamente, que'ls alumnes rebían també lliçons de Física i Química per els treballs escrits i firmats que tenían varis nois.

Finalment hi havían uns escrits en francès, dignes d'admirarse no tan sols caligràficament, sino per lo molt que demostraren saber alguns nois d'aquesta secció, ja que ens llegiren el redactat en francès i amb la mateixa sencillesa el traduiren al castellà, donantnos una prova mes de lo molt capacitats que están.

Felicitem al digníssim Mestre senyor Roc Grané, per lo molt que l'honran els seus alumnes, ja que'ls treballs portats a cap en la seva Escola, no tan sols son propis de l'ensenyança primaria, sino que son dignes d'escoles mes elevades, recomanantli que segueixi aquest camí sense desfalliment de cap mena, porque aquesta ensenyança no tan sols porta el gra d'arena a la ilustració general, sino que continuant aixís, els seus alumnes contribuirán en el día de demá, a la regeneració intelectual del nostre poble, que per cert molta necessitat en te.

DESDE CEUTA

Salut, Granollerins...

Fa poc mes de 6 mesos que debers ineludibles varen allunyar-me d'aqueixa població ahont tanta tranquil·litat havia trobat pe'l meu cos que comensava ja a cansarse, i fins avui que'l meu esprit comensa a serenarse, acostumantse al radical canvi de vida, no prenc la ploma per dirvos girant els ulls vers un proper passat: Salut Granollerins; desde lluny soc amb vosaltres.

Era l'any passat per aquest temps que assumptes locals varen donarme ocasió perquè sortís ma firma per primera volta en un dels periòdics de Granollers; vareig escriurer allavors raons i estridencies que expresaban perfectament el meu sentir sobre'ls mateixos; avui no puc ocuparmen, hem guia l'intenció d'ocuparme d'assumptes que crec mes fondos, i fins potser mes importants i al servei dels quals sempre estará la meva pobre y modesta ploma.

Allavors com are, per sobre de tot lo que jo pugués pensar o sentir sobre lo purament local, fluctuaba en mon esprit el sentiment fundament arrelat en ell d'amor a Catalunya; si nacionalista convensut de sempre, semblaba que estés al servei del enemics de mos ideals, crec que son molts els que poden saber el porque obraba d'aquella manera i recordar que quant fou l'hora de posarse en front nostres ideas respectives, no va ser el que sotscriu qui va abdicar.

En varies ocasions he dit que no creia en la eficacia del Regionalisme i fins en un d'aquells articles publicats en el *Demócrata* acusaba a la Lliga de no ser res mes que un partit mes a Catalunya, i per lo mateix que era Nacionalista era fins a cert punt enemig de la Lliga.

Avui he canviat un xic respecte aqueix últim extrem; segueixo creient (potser equivocadament) ineficaç el Regionalisme, pero m'acosta a la Lliga

Regionalista la valentia amb que en els últims debats parlamentaris varen plantejar sos representants els diversos punts de vista del problema català; no soc jo sol, som molts els que sentint bullir dintre nostre l'energia i la voluntat davant dels polítics anacrònics que tot ho resolien amb «fórmules» i travetes i canvis ministerials, alsem el pit noble ahont hi alenaven idees de pau i de progrés i cara a cara, amb fermesa, sense arredrantse diem: Volém.....

Potser no hi ha cap lloc tant propici per estudiar las diferencies de caràcter entre nosaltres i els demes espanyols com en el lloc ahont soc are, aquí es ahont hasta els mes increduls catalans, els mes irreductibles enemics de nostra terra que son fills d'ella, inconscienment, sense voler, parlan en català sempre que tenen ocasió, segueixen les nostres costums mentres poden i fins sembla que aquí on tots som germans els catalans formem una familia apart, ¿es aixó o no es una proba (entre tantes altres) de les diferencies de nostre rasa? Quants n'hi han aquí que si reflexionessin, veurían i compendrían coses en las que no havían cregut mai!

Un jorn, al passar per un dels carrers mes céntricos de Ceuta, va sorprendrem veurer en la paret d'una de les antigues cases senyoriales un marbre enclavat amb una inscripció i l'escut barrat, gravat en ell, apropantmi vaig llegir:

En esta casa falleció cristianamente
el 9 de Mayo de 1857

D.ª Agustina Saragossa Domenech
natural de Barcelona
heroína de los sitios de Zaragoza
1808-1809

La Colonia Catalana le dedica este
recuerdo—1913

I en l'àngul superior esquer l'escut de les quatre barres orlat per una palma, que com representant de tot un poble prenía part en l'homenatge a una germania de nostres avis, els héroes del Bruc i de Girona.

Al veurer en aquesta terra eix escut, aquest símbol de nostres llars llunyanes que'ns acompanya arreu del mon, acaronant una inscripció feta en Castellà i firmada per germans nostres, un prec surt del esperit mes fret, un crit de joia esclata del cor mes dur i sentint bullir dintre seu quelcom inexpresable exclama: ¡Catalunya! ¡Catalunya! a tots els que't negan el dret a la vida lliure, a tots els que't negan esperit de raça, envials pels mon i a cada poble, a cada terra trobarán mostres del amor que tos fills, que com mes lluny son, mes t'anyoran i mes t'estimen, senten per tú! Arreu, arreu del mon trobareu germans vostres que'l primer mot que pronunciaren feu el de ¡mare!

JOAN CARRERAS

Ceuta, 23-7-1916.

Ajuntament

Sessió del 26 de Juliol de 1916.

Junta municipal.—Llegida l'acta de la sessió anterior, va aprovarse per majoria un dictamen de la comissió nombrada al efecte, en el sentit d'aprovar els comptes corresponents al any 1915, salvo la revisió d'un llibrament corresponent al advocat Sr. Grassa, unes factures de la companyia «Alumbrat de poblacions» i certs requisits de timbres i descomptes.

Ajuntament.—S'aprova l'acta de l'anterior sessió municipal.

S'aprova un dictamen d'Hisenda, per a que la propia comissió prepari un nou pressupost extraordinari per l'any 1914.

S'aprova altre dictamen relatiu a la regularizació sollicitada per alguns fabricants, de les seves cuotes en el repartiment.

S'acorda que l'Ajuntament concorri al repart de premis als alumnes de la escola de la «Unió Lliberal».

S'acorda, procurar repartir, si ho permet la caixa municipal, premis als alumnes distingits de totes les escoles.

Se concedeix de 15 a 60 dias de llicencia al regidor Sr. Barangé.

El Sr. Estrada proposa, i s'acorda que, durant l'istiu, se celebrin les sessions de primera convocatòria, els dijous i de segona els dissabtes, a tres quarts de set.

El mateix senyor, proposa que s'autoritzi el gasto necessari per arrencar herbes d'alguns carrers, i per arreglar aceres.

En Coma's mostra conforme amb lo primer; en quant a les aceres, creu que's millor no ferí nous pegats, i resoldrer oportunament el problema de la construcció d'aceres, en altre temps iniciat, per distints regidors, que avui també ho son.

L'Alcalde, diu que efectivament deu resoldrer aquest assumpte, cooperant l'Ajuntament i exigint la construcció d'aceres en els edificis i las cases que no'n tenen, i presentar tot seguit la comissió de Foment un dictamen definitiu, sobre la conservació de les altres aceres.

Així s'acorda.

L'Alcalde dona compte d'haverse ingressat ja, a la Diputació el primer plaç del conveni estatut per els atrassos.

Proposa que per les facilitats i cooperació prestades per a el conveni per el President de la Diputació, Sr. Prat de la Riba, i'l quefe de la secció d'Hisenda Sr. Vega i March, s'acordi comunicarlos un vot de gracies.

En Coma s'adhereix a les manifestacions del Alcalde.

S'acorda per unanimitat.

En Pujol proposa, que per la mateixa raó's donguin les gracies als Srs. Torras i Coma, que han gestionat amb éxit el conveni.

Així s'acorda. S'aixeca la sessió.

Crònica de la Comarca

Mollet

Mossén Jaume Fabregat, rectó d'aquest poble, va dir diumenge la missa primera i, al explicar el Sant Evangeli del día als seus feligresos, va intercalar-hi unes paraules que lo que's nosaltres no havem sapigut veurer la relació que poguessin tenir amb l'Evangeli ni les ensenyances que se'n pogués treurer, a menys que, fent un simil, l'oració anés per passiva.

Entre altres coses que podrien ser bones i del cas, va predicar lo següent:.... «hi han poblots que fan alcalde a un homenot i per que te la vara ja's creu entendre en totes les coses, quant en lloc de vara aniria millor li posessin a les mans una canya escardada.»

Aquestes paraules varen fer riurer molt i está clar que ningú va creurer que a l'esglesia s'hi fes política i poguessin ser una irònica alusió a nostre digníssim senyor Alcalde.

També va parlar de la bona i mala premsa, mes, com sía que EL VALLÈS NOU es un periódic católic de conviccions religioses ben arraigades i per aquestes bones condicions disfruta de la benedicció apostólica, es la causa que, per la nostra part, les censures no varen produirnos fret ni calor.

Fa pocs diumenges que, predicant en castellà — que fa mes *tropa* — va terminar el sermó amb la següent forma: «rogad también para esa prensa que

dice que la iglesia es un cine y el cura está loco». Sense comentarís...!

Cuántas personas han visitat l'altar dels Dolors, han calificat de notable l'exquisit treball de pintura degut al pincell del S. Trullerachs.

L'obra'n conjunt respira trassa i bon gust, per lo que'n felicitem al seu autor, fent la felicitació extensiva a Na María Jufre, administradora de dit altar, tant per ser l'iniciadora de la restauració com per l'esprit religiós amb que'l cuida.

Per reial ordre del 24 del que fineix, ha sigut concedida la direcció de nostre escola graduada al que venía desempenyan aquest càrrec interinament, don Josep Andreu i Vall.

Rebi l'amic Sr. Andreu la nostra mes cordial enhorabona, aixís com desitjem molta *morcilla* per les bones ànimes que li feien la entrabanqueta.

Parets

Els dias 6, 7 y 8 son la nostre festa major i per el programa que hi ha fet promet ser molt llufde, doncs a més de les festes religioses hi haurá funció de Teatre a totes les societats, posantse en escena «El Rei que rabió», «El Cabo Primero», «La Casta Susana» i «El Principe Casto» habentse contractat dos reputades orquestras per la amenització de dites funcions i balls.

Granollers

El passat dijous, varen ser extrets del domicili d'en Josep Pont, varis mobles embargats.

La causa d'aquest embarg fou, segons tenim entés, per no volguer aquest, pagar una multa de 25 pessetes que li posá l'Alcaldia, per defraudació del Impost de Consums.

Al efectuarse dita extracció, va ser objecte de molta curiositat, i com es molt natural, cada un i feia els seus comentarís, que per cert n'hi havían de molt curiosos.

Els uns deien que no haventhi consums era ilegal la multa, els altres que aixó no era mes que una revenja política i els mes, sostenían que aixó no anava directament per en Pont, sino que anava contra en Pintó, per a revenjarse, en fi, cada un hi deia la seva.

Per altre part hi havia un grop que comentaba certs treballs per arreglarho, sempre encaminats a la multa fins al extrem de rebaixar la mateixa, sols existía el prurito, segons ells, el haver vensut.

L'espectacle, per cert, tots els que'l presenciaren amb duresa el censuraben.

Constí que tot aixó no son mes que comentarís que havem recullit dels diferents grups de curiosos que varen presenciar l'extracció dels mobles:

Varis socis de la societat choral «Amics de la Unió», ens comunican que'l passat diumenge s'acordá en Junta General, fer un acte benéfic al objecte de recullir capdals per a enviarlos a l'Hospitalaria i mai prou elogiada ciutat de Sant Feliu de Guixols.

Al pendrer aquest acort, segons ells, no els ha guiat altre finalitat que'l de aliviá, a mida de les seves forces, la situació crítica que atravesava aquella ciutat, i a la vegada creuen complir un deute de grautut que mai será prou per lo que's mereixen.

Felicitem de veras aquesta societat choral, per que aquestos actes son el mes gran reflexe dels agraments.

PER A VENDRE

Una vinya amb tot el fruit, bona cullita, poc mes o menys d'una hectàrea, neta de tot gravament, a deu minuts d'aquesta vila, se ven a preu módic.

Una pessa de terra secá de quatre hectàreas al RAMASSÀ, no fa cens, a preu módic.

Tres cases al carrer de Corró, sense cap gravamen, se darán a bon preu.

Pessa de terra secá, d'una hectàrea i mitja, amb una caseta nova en la mateixa, situada a la vinguda de Cardedeu, cinc minuts d'aquesta vila.

Dugues cases al carrer de Ricoma.

De tot dará raó J. C., Santa Ana, 26: — Granollers.

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust :::
::: Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyes
del país i estrangers.

Depositarí del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòbils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

*****
Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimuland digestiu
*****
Agustí Fortuny
(Sucessor de F.^{co} Fortuny)
*****
Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:
Felip Blanxart
*****

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA
— DE —
PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
::: Galetes de diferents marques :::

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Si voleu bon xocolate
compreu la marca
PUCHADES
que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA
Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en
PERFUMERIA

MERCERIA
POSTALS

Vistes de Granollers a 5 cèntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres matèries: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàssiques, etc.

*****
Guano
*****

*****
Vallesá
*****

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Matèries" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquiús Anguera

Mèdic dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.— Representant a GRANOLLERS **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i variats tintas.